

HERRNHUTS BRÖDRAMMISSION

Unga möter
bibeln i Albanien
sid 3

Nr 3 2019

ingång

Herrnhuts Brödramission utkommer med fyra nummer per år

Ansvarig utgivare:
Klas Lindberg, präst

Layout:
Kerstin Lindberg

Foto:
Klas Lindberg
Meeha Ayyanar
Kerstin Lindberg
Ann-Charlotte Alvin
unsplash.com

Du har säkert hört berättelsen om mannen som efter många mödor lyckats tjäna ihop så mycket pengar att han till slut kunde köpa sig en efterlängtd bit mark. Den småländska åkerlappen var full av stenar och ogräs och mannen fick fortsätta slita i flera år innan det gick att odla något.

Till slut stod åkern dock färdig, med böljande rader av mogen råg. Den gamle prosten kom farande förbi i sin vagn och slog ihop händerna av förtjusning då han såg rågen lysa så grann i kvällssolen.

Han utbrast: ”Det är väl fantastiskt vad en hårt arbetande man, tillsammans med vår Herre, kan åstadkomma!”
Bonden svarade: ”Prosten skulle ha sett hur det såg ut då vår Herre arbetade ensam!”

Berättelsen rör den eviga frågan om på vilket sätt Gud verkar. Vad gör vi själva och vad står han bakom? Självklart står Gud, djupast sett, bakom allt. Han har skapat oss och gett oss olika förmågor och ska ha äran för det! Men han tvingar oss aldrig till någonting. Däremot ger han oss både en längtan efter och kraft att göra det som är gott då vi öppnar oss för hans ledning.

Fil. 2:13 säger: ”Ty det är Gud som verkar i er så att ni både i vilja och gärning förverkligar hans syfte.”

Livets viktigaste kallelse handlar om att samarbeta med Gud. Hans kraft och kärlek i och genom mig, hjälper mig att nå mycket längre än då jag arbetar i egen kraft.

Våga lita på honom! Han vill leda dig och bistå dig i alla väder. Håll dig nära honom. Inte ens då du faller överger han dig. Istället hjälper han dig att resa sig upp igen!

En välsignad höst önskas du av tillgivne

Klas Lindberg, präst i Evangeliska Brödr församlingen

”Att säga JA till Gud”

Så var det äntligen dags att sätta sig i planet på väg mot Tirana. Med på resan följde, förutom undertecknad, Kerstin Lindberg och hela familjen Ayyanar, Meeha, Sheba och Amy. Sommarvärmen slog emot oss på flygplatsen och det kändes skönt att nästa dag åka upp i de något svalare bergen på väg mot Pogradec. Denna gång hade 107 personer anmält sig till årets bibelläger, de flesta tonåringar och ungdomar.

Tonåringarna levererar.

Lägeransvarig var Dena Grillo Furtazi som studerar teologi och ska bli den första personen och kvinnan! att prästvigas för den unga lutherska-herrnhutiska kyrkan i Albanien. Hon är en mycket god ledare, ödmjuk och samtidigt skarp. Alla respekterar henne. Detta år gladdes vi över att nya rejäla tält ställts upp på lägerområdet. Vissa av de

gamla tälten hade blåst sönder i en storm för två år sedan. Lägerområdet sköts med stor omsorg av paret Benny och Rita som också leder arbetet i församlingen i Pogradec. En glädjande nyhet var att nu börjar också andra kyrkor i Albanien höra sig för om att hyra lägergården för sina läger. För varje år blommar fler och fler

Dena Furtazi

rosenbuskar framför entrén och möjligheterna till olika fritidsaktiviteter på lägergården blir bara fler och fler. Sedan sist hade man också låtit gjutit en stor platta i cement och byggt ett tak ovanför så att hela lägret kunde sitta utomhus under måltiderna. Varje grupp från de olika platserna där kyrkan verkar, turades om att duka borden, bära fram maten och bära in disken.

Att göra saker tillsammans skapar bra sammanhållning!

Undervisning som först handlade om Guds stora JA till oss och sedan om vad vårt ja till Honom innebär följdes av samtal i grupper och olika workshops. Ibland samtalade vi i större grupper, ibland två och två. Samtalen avslutades med bön och jag slås varje gång över hur

Måltiderna intogs under det nybyggda taket.

Många av deltagarna på lägret var barn och unga.

öppna många ungdomar är för Gud och hur självklart det verkar vara för dem att vända sig till Gud med sina problem och önsknings. Tårar och kramar avlöste varandra.

Det är en stor förmån att få vara med på ett hörn i detta pionjärbete.

Låt oss fortsätta att be för våra trossyskon i Albanien. Tack för ditt ekonomiska stöd till detta arbete. Det är mycket uppskattat!

Vi mötte så mycket värme och kärlek

Albanien är känt för att vara världens första ateistiska stat där kristna förföljdes för sin tro. Tack och lov har tiderna förändrats! Det Albanien vi mötte genom Brödrakyrkan är helt annorlunda idag. Resan vi gjorde blev både behaglig och kändes mycket meningsfull.

Volleybollplanen användes varje rast. Tälten syns i bakgrunden.

Det här var min andra resa till Albanien. Albanerna var så vänliga och kärleksfulla mot oss. Då jag frågade min familj om hur de upplevde sitt första besök i Albanien svarade de:

”Allt som du berättat för oss om albanerna och deras land stämde. Folket var så varmhjärtade och vi kände oss direkt accepterade av dem. Landskapet och vädret gjorde dessutom att vi kände oss extra hemma. Vi kommer ju från Indien.”

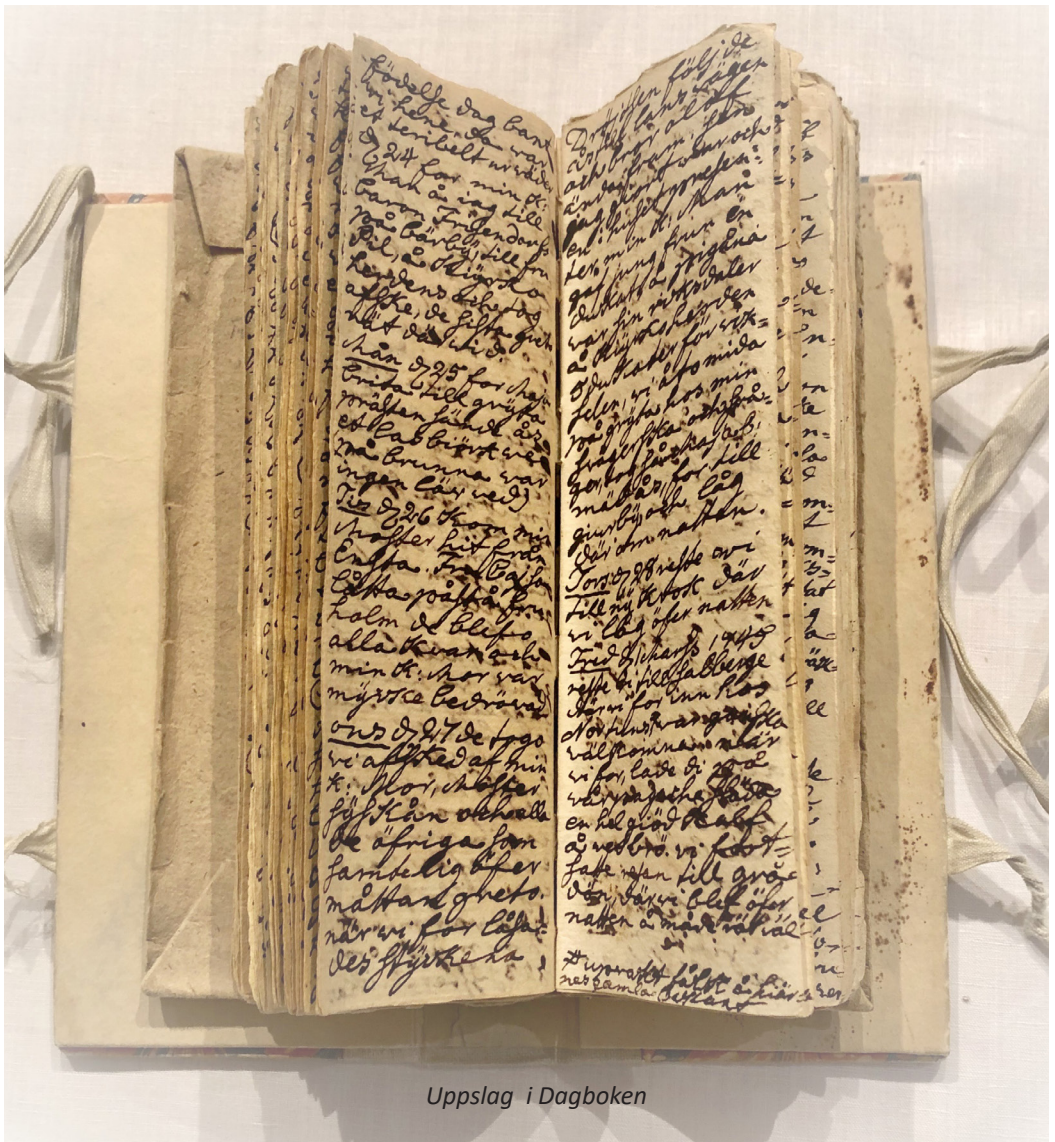
Dagarna som vi tillbringade tillsammans med barnen på lägret blev så välsignade. Min fru Sheba sade: ”Deras uppriktiga och oskuldsfulla svar om Gud och Jesus gav också oss nya insikter. Vi lärde oss genom dem att ännu mer lita på Gud för våra egna behov”.

Dottern Amy som är 12 år gammal njöt av varenda minut tillsammans med barnen och alla kattungarna som fanns på lägergården.

Även om detta var en missionsresa fick omsorgen från och gemenskapen med Klas och Kerstin och de lokala ledarna oss att känna oss som om vi var ute på en enda stor familjeutflykt. Vi tackar Gud och Evangeliska Brödraförsamlingen för att vi fick möjligheten att vara med.

*Med kärlek och välsignelser från
Meeha Ayyanar med familj.*

Uppslag i Dagboken

Den 26 februari 1746 föddes Erland och Christina Charlotta Hiärnes förstfödde son. De båda makarnas glädje var djup och uppriktig och deras tacksamhet till Gud stor. Pojken fick namnet Urban efter farfar. Christina

Charlotta bestämde sig för att ge sonen den allra bästa tänkbara uppfostran. Hon hade höga förväntningar på honom. Han skulle först och främst bli ett Guds barn, men sedan också bli ett stort namn i världen.

Hon insåg inte att det var

hennes egna ambitioner och än värre var att hon tog på sig att uppfostra pojken efter eget huvud. Med sorg erkände hon efteråt att hon borde ha varit mycket mer ödmjuk och som en tiggerska bett Gud om vishet och nåd. Istället kom

Moderskap, andlig kamp och genombrott

hennes lagiska inställning att påverka pojken negativt och Urban gav henne många sömnlösa nätter och tårar. Den naturliga frigörelseprocess från sina föräldrar som varje barn behöver ta sig igenom blev i det här fallet ovanligt smärtsam.

Då sonen flyttat till Uppsala för studier hamnade han i dåligt sällskap. Han utbildade sig till militär och gick därefter till sjöss. På sina resor över världen stötte han på allt under himlen av högt och lågt och blev sin mors sorgebarn. Under fem års tid mellan 1762 och 1767 vätte hon kudden med sina tårar och ropade innerligt till Gud om sonens frälsning. Som genom ett under kom han hem, märkt av sina resor. Han kom tillbaka till sin barndoms tro, men avled endast drygt 40 år gammal försvagad av sjukdom.

Erland och Christina Charlotta hade gett

varandra ett löfte att alltid följas åt i nöd och lust. 1747 fick Erland sin bergsjuridiktion, alltså en anvisning om sitt nya arbetsansvar, ett mycket vidsträckt område som sträckte sig från Norrtull ända till Torneå. Han blev tvungen att företa sig mycket långa och besvärliga resor.

Vintern 1748 flyttade de båda makarna till Sundsvall. Under den resan hördes de ofta talas om herrnhutarna, den nya, skadliga sekt som börjat utbreda sig över Sverige. Erland beslöt sig för att aktivt bekämpa detta

ogräs! Beslutsamt vände han sig till biskop Hallenius för att få honom att skriftligen varna för denna rörelse. Men biskopen var en klok man som svarade med Gamaliels ord i Apg. 5:38–39: ”Om detta är människors påfund och verk försvinner det av sig självt. Men är det från Gud, då kan ni inte krossa dem. Det kan visa sig att ni kämpar mot Gud själv.”

I Gävle fanns en hel del personer som stod i kontakt med Brödrarförsamlingen i Stockholm. Av dessa kom flera till Torsåker där Erland skulle hålla bergsting. Det innebar att rättsliga tvister som rörde gruvdriften och bergsbrytningen i området, skulle avgöras. Huset där paret övernattade och tinget hölls ägdes av en herr Sellström som även han sympatiserade med den nya rörelsen. Christina Charlotta som lyssnat till så mycket lögn och förtal om herrnhutismen

upplevde det mycket svårt att tvingas, om än bara för en kort tid, umgås med sådana personer. Enligt hennes uppfattning var de Guds fiender eftersom de smädade Guds ord samtidigt som de levde i allehanda utsvävningar.

En kväll efter avslutat arbete föreslog Sellström att de skulle ta en promenad utåt fälten. Då de efter en stund satt sig ned började de samtala om Brödräfsamlingen. Sellström sade: ”Är det inte märkligt hur vi människor värjer oss mot Herren Jesus? Folk kan älska en allsmäktig Gud och göra vad som helst för honom, men att böja sig för en korsfäst Frälsare och ta emot hans villkorlösa nåd och kärlek, det är de för högmodiga till.”

Dessa ord träffade Christina Charlotta som pilar mitt i hjärtat. Hon började rannsaka sig själv och upptäckte att hennes förhållande till Gud och Herren Jesus inte stod rätt till. Modet sjönk och hon slutade från den stunden att tala illa om Brödräfsamlingen. Istället började hon söka efter sanningen på ett djupare plan.

Några år senare, år 1750 kom Sellström med hustru på några dagars besök till familjen Hjärne. De diskuterade dagligen Brödräfs kyrkans lära. Erland ansåg att det var en villolära. Christina Charlotta kände sig mest förvirrad. Hon visste inte vad hon skulle tro och ville helst ha något påtagligt att tro, något man kunde se, känna och begripa.

Sellström gav henne den herrnhutiska sångboken Zions sånger, med sånger som hon tyckte var både lite barnsliga och svåra att ta till sig. Då Sellström skulle ge sig av överlämnade han greve Zinzendorfs bok, ”De Berlinska talen” till Erland och bad honom märka ut de ställen som han tyckte var kätterska, så kunde de brevlades samtala om dem.

Erland gav sig ivrigt i kast med att läsa ur boken. Varje morgon innan han steg ur sin säng läste han högt ur den för sin fru. Det ledde till att båda blev så starkt gripna av Jesu försoningsdöd på korset, hans djupa kärlek och offervilja för oss syndare att läsningen ofta avbröts av tårar.

Christina Charlotta hade svårt att finna ord för den process hon genomgick. Ett nytt ljus hade gått upp för henne som medförde ett helt nytt livsinnehåll. All känsla av synd och dom var försvunnen! En stor frid intog henne som gjorde henne både ödmjuk och salig. Hon upplevde en förnyad kärlek till herren Jesus och hans försoningsoffer. Allt annat bleknade. Denna euforiska lycka varade i tre dagar. Sedan insåg hon, full

15 Januari 1761.

Jeremie 33, 2. 3. *Thetta säger Herren som hetta gör, Herren som hetta verkar och utbredd Herren är mit Namn:*

Prosa till mig, ja vill jag frava dig, och skall kungjör dig för och märklig ting som the du inte veft.

av förundran, att detta som hon längtat så intensivt efter, himmelskt ljus och klarhet, hade endast Jesu försoningsdöd kunnat skänka henne. Och nu hade hon fått ta emot det alldeles gratis, endast av nåd!

Från den stunden var det som om en slöja hade tagits bort från bibeln. Hon kunde inte läsa sig mätt på den. Särskilt uppskattade hon Johannesevangeliet och Brevet till Hebréerna. Ofta ville hon gråta av glädje.

Då känslorna efterhand svalnade något hade hon stor glädje av Zions sånger. Hon älskade särskilt mycket en sång med följande vers:

*Att öppen se din kärleksfamn,
mig lust och fågnad ger,
men att där redan ha sin hamn,
det vill dock säga mer.*

Christina Charlotta bar på föreställningen att hon som ett Guds barn och en

benådad syndare alltid borde kunna förnimma Guds frid inom mig. Hon glömde helt enkelt bort att dras med den gamla människans svaghet i sin dödliga kropp.

Livet växlade mellan mörker och ljus, men kärleken till Brödräfsamlingen växte alltmer hos makarna Hjärne. De hade stor glädje och nytta av greve Zinzendorfs Berlinska tal.

Intervju: Klas Lindberg

Bredvid mig i arbetsrummet i den rymliga villan i Älta sitter Ole Alvin, alldeles nyligen välkommen in i pensionärernas glada skara! Ole är ledamot av styrelsen för Evangeliska Brödraförsamlingen och kom tillsammans med sin fru Ann-Charlotte till församlingen via en Alphakurs för några år sedan.

Ole Alvin: "Ta fram den gudomliga sidan"

Ole, berätta lite om din bakgrund?

Mina föräldrar kom från Småland och flyttade till Kungsholmen, där jag växte upp. Jag gick de första 7 åren i Kungsholmens skola. Två av mina lärare i lågstadiet hade varit missionärer och det märktes på lektionerna. De berättade gärna de bibliska historierna för oss. Varje morgon inleddes med spelande på tramporgeln och vi sjöng psalmer. I samband med högstadiet flyttade jag till det som idag heter Kungsholmens gymnasium. Där gick jag fram till avslutat gymnasium.

Jag gick i söndagsskolan i Sankt Göran där jag också konfirmerades. Så nog fick jag del av det kristna budskapet alltid. Det var liksom en naturlig del av att växa upp på 50- och 60-talet i Sverige.

Min mormors syster var pingstvän och övriga släktingar var intresserade och kunniga i bibeln. De läste för oss ur bibeln och vi tyckte det var spännande. Hemma i bokhyllan hade jag en särskild ungdomsbibel med spännande illustrationer till bibelns berättelser.

Hur gick det sedan?

Ja, efter gymnasiet började jag studera på Socialhögskolan ute vid Frescati, vid deras

Ole med sin fru, Ann-Charlotte

3,5-åriga förvaltningslinje. Utbildningen varvades med praktik i kommuner och statliga verk runt Stockholm – för min del i Österåker/Vaxholms kommun samt Riksrevisionsverket. Sedan blev det lumpen och därefter tog jag några kurser på Stockholms universitet i IT, svenska och företagsekonomi.

Jag var fullt upptagen med studierna och det andliga intresset hamnade något i skymundan.

Hur ser din familjsituation ut idag?

Jag är gift sedan över 40 år med Ann-Charlotte. Vi har två barn och två barnbarn. Båda tycker vi om att pyssla i

trädgården, gå långa skogs promenader och på somrarna ägnar vi oss gärna åt båtliv, särskilt segling. Förra året köpte vi en liten lägenhet i Ystad dit vi gärna åker. Vi har under åren tillbringat mycket tid på Österlen och har bekanta och släktingar där.

Vad arbetade du med under ditt yrkesverksamma liv?

Kortfattat har jag arbetat med ekonomi, IT och revision i offentlig verksamhet. Jag har fungerat som chef i olika konstellationer. Bland annat har jag varit projektledare för stora projekt och arbetsledare för många anställda. Jag gillar bäst att arbeta med mycket självständiga människor.

Senast arbetade jag som chef för internrevision på Karolinska Universitetssjukhuset (där Nya Karolinska är en del) och upplevde mediestormarna mot och trycket på de ansvariga på nära håll. Som chef för internrevision arbetar man som styrelsens medarbetare.

Mitt viktigaste bidrag på senare tid har nog varit att skapa modeller med system och regler för hur den interna kontrollen skall fungera. I detta ligger också att identifiera och administrera organisationsöverskridande risker, s.k. ”riskmanagement”.

Ibland måste beslutsfattare fatta tuffa beslut och det är viktigt på ett ordnat sätt ha tänkt igenom konsekvenser och risker.

En viktig del i att skapa modeller är att ge dessa grafisk form så att de på enkelt sätt blir begripliga. På så sätt kan alla ta till sig modellen mycket lättare, samtala om den och försöka dra framtida slutsatser om dess tillämpning.

Det är jätteviktigt för en organisation att nå framgång att det finns en tydlig struktur för hur du ska arbeta och en modell för uppföljning och internkontroll.

Jag skulle här kunna citera Dag

Hammar skjöld

ur hans Vägmarken;

”Pröva icke vart ditt steg för dig: endast den som ser långt hittar rätt.”

Hur ser du på ditt engagemang i Brödräförsamlingen?

Jag har alltid varit fascinerad av bibeln, även om yrkeslivet ibland gjort att jag inte hunnit läsa den så mycket.

Min första kontakt med Brödräförsamlingen var via Alpha. Vi upplevde båda att det var högt i tak; att det går att säga det man tänker.

Jag har aldrig tyckt att Brödräförsamlingen fastnat i en gammal tung och förstelnad form.

Tvärtom är församlingen inte färdigformaterad, utan dynamisk och under utveckling.

Församlingens format passar mig alldeles utmärkt. Det är lagom stort. Människorna som kommer dit är väldigt trevliga och intressanta och vi har en fin gemenskap.

"Egentligen är det ganska enkelt."

Albin

När man läser bibeln tillsammans öppnar sig nya skikt och man får insikt i vilken fantastisk bok detta egentligen är. Jag får ofta många nya uppslag och tankar som jag bär med mig hem.

Vad innebär det för dig att vara en kristen?

Jag är djupt fascinerad av det ofattbara att Gud själv inkarnerats i Jesu gestalt, att vi fått möjligheten att så konkret förstå lite av Guds storhet och kärlek.

Att mer och mer förstå hur Gamla och Nya testamentet hänger samman är mycket intressant. Tron på att Gud inkarnerat sig i Jesus och att Jesus uppstått är avgörande för en kristen.

Egentligen är det ganska enkelt. Tror du detta så är du kristen, sedan finns det olika traditioner, av vilka vissa finns representerade i brödräfsamlingen.

Sedan är det förstås viktigt med kärleken. Hur ska vi egentligen definiera ordet kärlek? För mig är utgångspunkten att vi som människor reducerar vårt eget jag och försöker att placera överskottet hos våra medmänniskor – så svårt men också så viktigt!

Referenspunkten är Jesus.

Jag vill uppmuntra mig själv och andra att ta fram den gudomliga sidan inom oss själva, den som alla har, eftersom vi alla är skapade till Guds avbild.

Men så har vi ju det där jobbiga att det är så svårt. Vi gör alla misstag. Då är det skönt att vi har bibeln som är en fantastisk källa att ösa ur. Vi får förlåtelse och vägledning och kraft så att vi kan ta nya tag – den fantastiska nåden!

Återblickar från ett möte med Europeiska Missionsrådet

Varje år i början av september samlas Europeiska Missionsrådet för att samtala om de olika missionsorganisationernas arbete. Dessa samlingar berör sju olika herrnhutiska missionsorganisationer, av vilka vi i FEBS är den minsta.

De övriga är HMM (Herrnhuter Missions-Hilfe) ZZg, (den holländska missionen som utgår från Zeist) och BDM (den danska Brödrmissionen), ABWM (den

amerikanska Brödrmissionen) och Unity Women Board (Kvinnornas särskilda gren i missionsarbetet) samt den schweiziska organisationen Mission21 som stod som värd för konferensen i år. Mission21 är en sammanslagning av den gamla herrnhutiska missionsrörelsen i Schweiz och Baslermissionen och har en budget på ca 140 miljoner kronor per år, att jämföra med vår betydligt blygsammare budget på ca 180 000 kronor per år. Dessa olika missioner verkar över hela jorden och bildar ett imponerande nätverk som ständigt växer i och med att nya regioner nås och nya församlingar bildas.

*Europeiska Missionsrådet
samlat i Religionernas Hus i
Bern*

Konferensen hölls i Basel i deras högkvarter och vi möttes av stor generositet.

Samtalen handlade om utvecklingen av missionsarbetet på de olika kontinenterna, olika behov men också om problem som dykt upp.

Tyvänn går inte ens kyrkan fri från korruption. För somliga personer i ledande positioner blir frestelsen efter pengar och makt för stor. Ett sådant exempel var universitetet TEKU i Tanzania, där hela ledningen misskött sin uppgift, stoppat pengar i egen ficka och struntat i universitetets framtid. Universitetet med 1500 studenter stod på ruinens brant, men genom ett kraftfullt ingripande av ledningen för den internationella Brödrakyrkan där de ansvariga ställdes inför rätta.

Ett långsiktigt återuppbyggnadsarbete har inlett med bankernas och regeringens goda minne. Förtroendekriser i ledarskapet leder lätt till konflikter och splittringar kan uppstå vilket drabbar hela kyrkan.

Att få mötas och samtala öppet om sådana företeelser och hur vi kan hantera och motverka dem i framtiden är värdefullt. Det skapar ett större gemensamt engagemang och Paulus undervisning om oss kristna som olika delar av Kristi kropp blir väldigt relevant.

”Lider en kroppsdel, så lider också alla de andra. Blir en hedrad, så gläder sig också alla de andra.” 1 Kor. 12:26

Personalnytt

Den sista juni i år avslutade **Christel Espenkrona** sin tjänst efter en mycken gedigen insats i vår församling. Christel har varit en viktig kugge i det pågående uppbyggelseskedet av vår församling, både andligt och praktiskt.

Vi tackar Gud för hennes trofasta insats under fyra och ett halvt år och önskar henne allt gott inför den nya tjänsten i Sotenäs pastorat.

Den första augusti anställdes hennes efterträdare, **Kerstin Lindberg** som husmor och administrativt ansvarig. Hon har en utbildning i botten som Art Director ovanpå det en lärarutbildning. Hennes långa pedagogiska erfarenhet, konstnärliga begåvning och varma sätt att bemöta människor tror vi blir en stor tillgång i vår församling.

Kerstin önskas varmt välkommen och Guds rika välsignelser i den nya tjänsten.

Notiser från hela världen

Den herrnhutiska kyrkan, Brödrakyrkan eller som den kallas på engelska ”The Moravian church” är en världsomspännande kristen missionsrörelse som fortsätter att expandera sedan starten 1727.

Antalsmässigt är kyrkan i Europa fortfarande liten, men i Afrika, framförallt i Tanzania är tillväxten stor. Även i Mellanamerika och Asien sker en expansion.

Malawi:

Ett antal ledande kvinnor i The Moravian Church of Malawi har under Claudia Zeisings ledning på allvar tagit upp kampen mot HIV/aids. Under ett känslomt möte erkände flera av dessa kvinnor öppet att även de bar på smittan. Att våga tala om denna sjukdom är en förutsättning för att kunna bekämpa den!

Curaçao: Ett träningsprogram för att utbilda föräldrar som deltar i föräldrakommittéer i olika skolor har inletts i Willemstad. Syftet är att göra deras engagemang i skolan mer professionellt och hjälpa dem att bättre observera var som pågår bland bar-

nen för att kunna ge dem relevant stöd.

Surinam: Syster Astrigt Schalkwijk Hermelijn är den första kvinnan som prästvigs i Brödrakyrkan i Sint Maarten. Ta med henne i dina böner!

Sydafrika: Återuppbyggnadsarbetet i Wupperthal som drabbades så svårt förra året av en stor brandkatastrof har kommit igång. Internatet för de elever som bor på längre avstånd är igång igen. Provisoriska bostäder har satts upp för de bofasta i väntan på nya permanenta bostäder. Den sydafrikanska Brödrakyrkan har bekostat återställandet av

elektricitet och vatten och Brödrakyrkans övergripande världsledarskap /“Board of World Mission“) har avsatt 75 000 kronor för återuppbyggnadsarbetet. Den totala kostnaden för att bygga upp de historiska byggnader som elden tog beräknas till ca 40 miljoner kronor. Själva kyrkobyggnaden klarade sig dock. David Daniel Williams som vi understöder är förutom med sitt arbete bland studenter och ungdomar också involverad i arbetet med att arrangera en jättelik Taizé-samling i Kapstaden med över 3000 deltagare.

Norra Indien: Den 23 juli tog en av prästerna i Ladakh med sig en grupp ungdomar på en utflykt i Guds vackra natur. Där hölls bibelstudier och gudstjänster. Man åt tillsammans och förundrades över

den storslagna skapelsen. Kyrkan i Ladakh är förhållandevis liten och det är viktigt att uppmuntra unga kristna att frimodigt leva ut sin tro och bygga starka gemenskaper.

Tanzania: I Sumbawanga hölls 1-4/8 i år en stor ungdomskonferens. Över 300 ungdomar deltog och fick lyssna till ämnen som "Ungdom och väckelse" och "Grunder för ett bra ungdomsarbete". Temat för konferensen var: "Ni unga är starka!" och hämtat från 1 Joh. 2:14b. Undervisningen varvades med att de olika ungdomsgrupperna presenterade dialoger och sketcher för varandra, läste dikter och lärde varandra nya sånger.

Lettland: I den lilla staden Ringi firades ett 140-årsjubileum. Då byggdes det enda kvarvarande bönhus från den starka väckelse som drog fram en gång över Baltikum i spåren av evangelisten Christi-

an Davids förkunnelse. Flera hundratusen tog emot budskapet under mitten av 1700-talet och denna herrnhutiska väckelse är den största som någonsin berört Baltikum – och kanske också den mest bortglömda. Evangeliska Brödräfsamlingen i Stockholm har bidragit med medel till att återställa kyrkorummet i sitt ursprungliga skick. Det är nu kulturminnesmärkt. Firandet innehöll en konsert med gudstjänst, hälsningar och en festmåltid. Christian David-skolan har engagerat sig i den internationella kampen mot att regnskogarna krymper i världen och börjat plantera träd på hemmaplan.

Jamaica: Den 25/8 hölls i Manchester en regional konferens om kyrkans uppdrag: "Att uppnå utveckling för hela människan". Den stora konferenslokalen var fylld till bredden och dagen fylldes med musik och utmanande förkunnelse som avslutades med att deltagarna välkomnades fram till altaret för förbön och sändning. Barnen hade sin konferens samtidigt. Allting finns att se på nätet.

Nicaragua: Brödrakyrkan i Nicaragua skakas just nu av en mycket tråkig konflikt där två stridande grupper står mot varandra. Även våld och överfall har förekommit och kyrkan lider svårt. Också dess anseende har allvarligt försvagats. Motsättningar mellan urbefolkningen och andra grupper spelar förutom maktambitioner in i denna konflikt. Be om en snar försoning

Palestina: Arbetet med funktionsvarierade barn och vuxna på Stjärnberget utanför Ramallah fortsätter. Det är en krävande uppgift som behöver stort finansiellt stöd. Över 90 % av eleverna kommer från muslimska hem där olika slags handikapp betraktas som något skamfyllt. Man har dock uppnått ett stort förtroende bland befolkningen och kön dit är lång. Den tyske prästen Niels Gärtner åker regelbundet ner och undervisar om de kristna högtidernas betydelse och Brödrakyrkans historia.

PROGRAM FÖR OKTOBER OCH NOVEMBER 2019

Ons 2 oktober kl. 15 Bibelsamtal, Klas Lindberg, Första Johannesbrevet

Lör 5 oktober kl. 10.30 Kreativ lördag.

Tema: "ROPAR", måleri

Anmälan till Kerstin Lindberg. Max 15 deltagare

Sön 13 oktober kl. 15 Nattvardsgudstjänst "Tacksamhet som kraftkälla"
Klas Lindberg

Ons 16 oktober kl. 15 Bibelsamtal, Klas Lindberg, Första Johannesbrevet

Sön 27 oktober kl. 15 Nattvardsgudstjänst "Öppnade ögon", Klas Lindberg

Ons 30 oktober kl. 15 Bibelsamtal, Klas Lindberg, Första Johannesbrevet

Sön 10 november kl. 15 Gudstjänst "Fri utsikt" Klas Lindberg.

Efter kyrkkaffet: "Vad händer i kyrkan i Lettland idag?" Föredrag

Ons 13 november kl. 15 Bibelsamtal, Klas Lindberg,
Första Johannesbrevet

Lör 23 november kl 10.30 Kreativ lördag.

Tema: "ÄGER" färg och tredimensionellt arbete

Anmälan till Kerstin Lindberg. Max 15 deltagare

Sön 24 november kl. 15 Nattvardsgudstjänst "Frikänd i domen"
Klas Lindberg

Ons 27 november kl. 15 Bibelsamtal, Klas Lindberg,
Första Johannesbrevet

Sön 1 december kl. 15 Adventsgudstjänst "Han kommer!"
Klas Lindberg

Ons 11 december kl. 15 Avslutning Bibelsamtal, Klas Lindberg,
Första Johannesbrevet

Varmt välkomna!

Evangeliska Brödräfsamlingen
Sibyllegatan 13
114 42 Stockholm

www.evangeliska.nu

info@evangeliska.nu
Tel. 08-660 09 07
PlusGiro 51202-0
SWISH 123 379 62 08